ROMÂNIA
JUDEŢUL SATU MARE
COMUNA TEREBEȘTI
CONSILIUL LOCAL

PROIECT DE HOTĂRÂRE NR. 4744 DIN 17.12.2025
privind stabilirea impozitelor şi taxelor locale pe anul 2026

Consiliul local al comunei Terebesti,întrunit în ședința ordinară ,la data 29.12.2025;

Văzând referatul de aprobare nr. 4744 din 17.12.2025 prezentată de către primarul comunei Terebeşti , raportul de specialitate nr. 4745 din 17.12.2025 al compartimentului de resort şi Avizul comisiei pentru agricultură, activităţi economico-financiare,prin care avizează favorabil proiectul de hotărâre ;

Având în vedere prevederile:

-art.5 alin.(1) lit "a", art.16 alin.(2), art.20 alin.(1) lit."b", art.27și art. 30 al Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare;

-Legii nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-Potrivit Comunicatul de presă al INS nr. 10/14.01.2025;

Respectând prevederile art. 7 al Legii nr.52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată;

În temeiul art. 129 alin.(2) lit. „b", alin.(4) lit. „c" şi art. 139 alin. (3) lit."c" şi art. 196 alin.(1) lit."a" din Ordonanța de urgență nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

PROPUNEM

Art.1. Se stabilesc impozitele şi taxele locale pe teritoriul administrativ al Comunei Terebeşti pe anul fiscal 2026 conform Anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art.2. Cu aducere la îndeplinire a prezentei hotărâri se însărcinează primarul comunei şi Compartimentului contabilitate si achiziţii publice din aparatul de specialitate al primarului comunei Terebeşti.

Art.3. Prezenta hotărâre se comunică, prin grija secretarului general al comunei, primarului comunei, Compartimentului contabilitate si achiziţii publice, Instituției Prefectului – Județul Satu Mare și se aduce la cunoștință publică.

Inițiator proiect
PRIMAR,
Mariana AVORNICITI

AVIZAT DE LEGALITATE
Secretar general al comunei ,
Cristina POP

ANEXA NR. 1

IMPOZITE SI TAXE LOCALE

pentru anul 2026

CAPITOLUL I
Dispoziţii generale

Art. 1. (453) - Definiţii

În înţelesul prezentului titlu, expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

a) activitate economică - orice activitate care constă în furnizarea de bunuri, servicii şi lucrări pe o piaţă;

b) clădire - orice construcţie situată deasupra solului şi/sau sub nivelul acestuia, indiferent de denumirea ori de folosinţa sa, şi care are una sau mai multe încăperi ce pot servi la adăpostirea de oameni, animale, obiecte, produse, materiale, instalaţii, echipamente şi altele asemenea, iar elementele structurale de bază ale acesteia sunt pereţii şi acoperişul, indiferent de materialele din care sunt construite, inclusiv construcţiile reprezentând turnurile de susţinere a turbinelor eoliene şi fundaţiile acestora

c) clădire-anexă - clădiri situate în afara clădirii de locuit, precum: bucătării, grajduri, pivniţe, cămări, pătule, magazii, depozite, garaje şi altele asemenea;

d) clădire nerezidenţială - orice clădire care nu este rezidenţială;

e) clădire rezidenţială - construcţie alcătuită din una sau mai multe camere folosite pentru locuit, cu dependinţele, dotările şi utilităţile necesare, care satisface cerinţele de locuit ale unei persoane sau familii;

f) nomenclatură stradală - lista care conţine denumirile tuturor străzilor dintr-o unitate administrativ-teritorială, numerele de identificare a imobilelor pe fiecare stradă în parte, precum şi titularul dreptului de proprietate al fiecărui imobil; nomenclatura stradală se organizează pe fiecare localitate rurală şi urbană şi reprezintă evidenţa primară unitară care serveşte la atribuirea adresei domiciliului/reşedinţei persoanei fizice, a sediului persoanei juridice, precum şi a fiecărui imobil, teren şi/sau clădire;

g) rangul unei localităţi - rangul atribuit unei localităţi conform legii;

h[1]) terenul aferent clădirii de domiciliu - terenul proprietăţii identificat prin adresa acestuia, individualizată prin denumire proprie a străzii şi numărul poştal atribuit de la adresa de domiciliu;

i) zone din cadrul localităţii - zone stabilite de consiliul local, în funcţie de poziţia terenului faţă de centrul localităţii, de reţelele edilitare, precum şi de

alte elemente specifice fiecărei unităţi administrativ-teritoriale, conform documentaţiilor de amenajare a teritoriului şi de urbanism, registrelor agricole, evidenţelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau altor evidenţe agricole sau cadastrale care pot afecta valoarea terenului.

Art. 2. (454) - Impozite şi taxe locale

Impozitele şi taxele locale sunt după cum urmează:

a) impozitul pe clădiri şi taxa pe clădiri;
b) impozitul pe teren şi taxa pe teren;
c) impozitul pe mijloacele de transport;
d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor;
e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate;
f) impozitul pe spectacole;
g) taxele speciale;
h) alte taxe locale.

CAPITOLUL II

Impozitul pe clădiri şi taxa pe clădiri

Art. 3. (455) - Reguli generale

(1) Orice persoană care are în proprietate o clădire situată în România datorează anual impozit pentru acea clădire, exceptând cazul în care în prezentul titlu se prevede diferit.

(2) Pentru clădirile aflate în domeniul public sau privat al statului ori al unităţilor administrativ - teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosinţă, după caz, oricăror entităţi, altele decât cele de drept public, se stabileşte taxa pe clădiri, care se datorează de concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosinţă, după caz, în condiţii similare impozitului pe clădiri. În cazul transmiterii ulterioare altor entităţi a dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă asupra clădirii, taxa se datorează de persoana care are relaţia contractuală cu persoana de drept public.

(3) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe clădiri, precum şi taxa pe clădiri prevăzută la alin. (2) se datorează către bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului în care este amplasată clădirea. În cazul municipiului Bucureşti, impozitul şi taxa pe clădiri se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasată clădirea.

(4) În cazul clădirilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă ce se referă la perioade mai mari de o lună, taxa pe clădiri se stabileşte proporţional cu numărul de luni pentru care este constituit dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă. Pentru fracţiunile mai mici de o lună, taxa se calculează proporţional cu numărul de zile din luna respectivă.

(4^1) În cazul clădirilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă ce se referă la perioade mai mici de o

lună, taxa pe clădiri se datorează proporţional cu numărul de zile sau de ore prevăzute în contract.

(5) Pe perioada în care pentru o clădire se plăteşte taxa pe clădiri, nu se datorează impozitul pe clădiri.

(5^1) În cazul în care pentru o clădire aflată în domeniul public sau privat al statului ori al unităţii administrativ - teritoriale se datorează impozit pe clădiri, iar în cursul unui an apar situaţii care determină datorarea taxei pe clădiri, diferenţa de impozit pentru perioada pe care se datorează taxa pe clădiri se compensează sau se restituie contribuabilului în anul fiscal următor.

(6) În cazul în care o clădire se află în proprietatea comună a două sau mai multe persoane, fiecare dintre proprietarii comuni ai clădirii datorează impozitul pentru spaţiile situate în partea din clădire aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părţile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru clădirea respectivă.

Art. 4. (456) - Scutiri

(1) Nu se datorează impozit/taxă pe clădiri pentru:

a) clădirile aflate în domeniul public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale, cu excepția încăperilor folosite pentru activități economice sau agrement, altele decât cele desfășurate în relație cu persoane juridice de drept public;

b) clădirile aflate în domeniul privat al statului concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, instituțiilor publice cu finanțare de la bugetul de stat, utilizate pentru activitatea proprie a acestora;

c) clădirile care, prin destinație, constituie lăcașuri de cult, aparținând cultelor religioase recunoscute oficial, asociațiilor religioase și componentelor locale ale acestora, precum și casele parohiale, cu excepția încăperilor folosite pentru activități economice;

d) clădirile funerare din cimitire și crematorii;

e) clădirile utilizate de unitățile și instituțiile de învățământ de stat, confesional sau particular, autorizate să funcționeze provizoriu ori acreditate, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice care generează alte venituri decât cele din taxele de școlarizare, servirea meselor pentru preșcolari, elevi sau studenți și cazarea acestora, precum și clădirile utilizate de către creșe;

f) clădirile utilizate de unitățile sanitare publice, cu excepția încăperilor folosite pentru activități economice, precum și pentru clădirile în care funcționează cabinete de medicină de familie, potrivit legii, cu excepția încăperilor folosite pentru altă activitate decât cea de medicină de familie;

g) clădirile din parcurile industriale, parcurile științifice și tehnologice, precum și cele utilizate de incubatoarele de afaceri, cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;

h) clădirile noi realizate ca parte a unor proiecte investiționale din domeniul industriei prelucrătoare, depozitării și logisticii, pe baza procesului-verbal de

recepție finală întocmit la terminarea lucrărilor, în condițiile legii, pentru o perioadă de 2 ani de la recepția acestora, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a avut loc recepția și cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat; activitățile ce intră sub incidența prevederii se stabilesc prin normele metodologice date în aplicarea prezentului cod;

i) clădirile care sunt afectate activităților hidrotehnice, hidrometrice, hidrometeorologice, oceanografice, de îmbunătățiri funciare și de intervenții la apărarea împotriva inundațiilor, precum și clădirile din porturi și cele afectate canalelor navigabile și stațiilor de pompare aferente canalelor, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

j) clădirile care, prin natura lor, fac corp comun cu poduri, viaducte, apeducte, diguri, baraje și tuneluri și care sunt utilizate pentru exploatarea acestor construcții, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru alte activități economice;

k) clădirile aferente infrastructurii feroviare publice sau infrastructurii metroului, cu excepția încăperilor folosite pentru activități economice;

l) clădirile Academiei Române și ale fundațiilor proprii înființate de Academia Română, în calitate de fondator unic cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

m) clădirile aferente capacităților de producție care sunt în sectorul pentru apărare cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;

n) clădirile destinate serviciului de apostilă și supralegalizare, cele destinate depozitării și administrării arhivei, precum și clădirile afectate funcționării Centrului Național de Administrare a Registrelor Naționale Notariale;

o) clădirea folosită ca domiciliu aflată în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 1 din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, și a persoanelor fizice prevăzute la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

p) clădirea folosită ca domiciliu aflată în proprietatea sau coproprietatea veteranilor de război, a văduvelor de război și a văduvelor nerecăsătorite ale veteranilor de război.

(2) Consiliul local poate hotărî să acorde scutirea sau reducerea impozitului/taxei pe clădiri datorate pentru următoarele clădiri:

a) clădirile care, potrivit legii, sunt clasate ca muzee ori case memoriale;

b) clădirile utilizate pentru furnizarea de servicii sociale de către organizații neguvernamentale și întreprinderi sociale ca furnizori de servicii sociale, primite în folosință gratuită;

c) clădirile aflate în proprietatea organizațiilor nonprofit și clădirile utilizate de organizațiile nonprofit primite în folosință gratuită, folosite exclusiv pentru activitățile fără scop lucrativ;

d) clădirile restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945–22

decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru perioada pentru care proprietarul menține afectațiunea de interes public;

e) clădirile retrocedate potrivit art. 1 alin. (10) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru perioada pentru care proprietarul menține afectațiunea de interes public;

f) clădirile restituite potrivit art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, republicată, cu modificările ulterioare, pentru perioada pentru care proprietarul menține afectațiunea de interes public;

g) clădirile rezidențiale afectate de calamități naturale, pentru o perioadă de până la 2 ani, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a produs evenimentul;

h) clădirile rezidențiale la care proprietarii au executat pe cheltuială proprie lucrări de intervenție pentru creșterea performanței energetice, pe baza procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, întocmit în condițiile legii, prin care se constată realizarea măsurilor de intervenție recomandate de către auditorul energetic în certificatul de performanță energetică sau, după caz, în raportul de audit energetic, astfel cum este prevăzut în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 158/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele pentru care proprietarii execută pe cheltuiala proprie lucrări pentru instalarea de sisteme de producere a energiei electrice din surse fotovoltaice sau pentru sisteme ecologice certificate de colectare și tratare a apelor uzate rezultate din consumul propriu;

i) clădirea folosită ca domiciliu aflată în proprietatea persoanelor care locuiesc efectiv în localitățile prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 323/1996 privind aprobarea Programului special pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a unor localități din Munții Apuseni, cu modificările și completările ulterioare și în Hotărârea Guvernului nr. 395/1996 pentru aprobarea Programului special privind unele măsuri și acțiuni pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a județului Tulcea și a Rezervației Biosferei „Delta Dunării", cu modificările ulterioare, în cazul cărora impozitul se poate reduce cu până la 50%;

j) clădirile deținute de asociațiile de dezvoltare intercomunitară;

k) clădirile folosite de proprietar pentru desfășurarea de activități sportive, în cazul cărora impozitul se poate reduce cu până la 50%, cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;

l) clădirile pentru care proprietarul efectuează pe cheltuială proprie intabularea în cartea funciară, pe o perioadă de 2 ani, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a avut loc intabularea;

m) clădirile aflate în proprietatea fundațiilor înființate prin testament constituite, conform legii, cu scopul de a întreține, dezvolta și ajuta instituții de cultură națională, precum și de a susține acțiuni cu caracter umanitar, social și cultural;

n) clădirile unităților sanitare private, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice care generează alte venituri decât cele din domeniul sănătății, cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;

o) clădirea folosită ca domiciliu aflată în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 2 lit. c) – f) și j) din Legea nr. 168/2020 pentru recunoașterea meritelor personalului participant la acțiuni militare, misiuni și operații pe teritoriul sau în afara teritoriului statului român și acordarea unor drepturi acestuia, familiei acestuia și urmașilor celui decedat, cu modificările și completările ulterioare;

p) clădirile aflate în proprietatea organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, cu statut de utilitate publică, precum și cele închiriate, concesionate sau primite în folosință de acestea de la o instituție sau o autoritate publică, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

r) clădirile clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, indiferent de titularul dreptului de proprietate sau de administrare, care nu au fațada stradală și/sau principală renovată sau reabilitată conform prevederilor Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru perioada realizării lucrărilor de renovare sau reabilitare, începând cu data autorizației de construcție și până la data procesului-verbal de recepție finală privind lucrările efectuate, precum și pe o perioadă de 2 ani, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care au fost finalizate lucrările de renovare sau reabilitare, cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;

s) clădirile clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, indiferent de titularul dreptului de proprietate sau de administrare, care au fațada stradală și/sau principală renovată sau reabilitată conform prevederilor Legii nr. 422/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice, pe o perioadă de 2 ani, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care au fost finalizate lucrările.

(3) În cazul clădirilor care sunt utilizate ca sere, solare, răsadnițe, ciupercării, silozuri pentru furaje, silozuri și/sau pătule pentru depozitarea și conservarea cerealelor, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru alte activități economice, impozitul se reduce cu 50%, cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat.

(4) Prin hotărârea prin care s-a stabilit să se acorde scutirea sau reducerea impozitului/taxei pe clădiri, potrivit alin. (2), se dispune și cu privire la documentele justificative pentru fiecare situație în parte, după caz. Scutirea sau reducerea se aplică, persoanelor care dețin documente justificative ce sunt depuse la organul fiscal local în termenul stabilit prin hotărârea consiliului local/Consiliului General al Municipiului București și care și-au

îndeplinit obligația de plată a impozitului/taxei pentru anul fiscal anterior în termenele prevăzute de lege, începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor celui în care a fost emisă hotărârea consiliului local/Consiliului General al Municipiului București.

(5) În cazul scutirii prevăzută la alin. (1) lit. o) și p), aceasta se acordă pentru întreaga clădire de domiciliu deținută în comun cu soțul sau soția. În situația în care o cotă-parte din clădire aparține unor terți, scutirea nu se acordă pentru cota-parte deținută de acești terți."

Art. 5. (457) - Calculul impozitului pe clădirile rezidenţiale aflate în proprietatea persoanelor fizice

(1) Pentru clădirile rezidenţiale şi clădirile-anexă, aflate în proprietatea persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 0,2% asupra valorii impozabile a clădirii.

(1^1) Cota impozitului pe clădiri stabilită potrivit alin. (1) pentru anul 2026, nu poate fi mai mică decât cota stabilită pentru anul 2025.

(2) Valoarea impozabilă a clădirii, exprimată în lei, se determină prin înmulţirea suprafeţei construite desfăşurate a acesteia, exprimată în metri pătraţi, cu valoarea impozabilă corespunzătoare, exprimată în lei/m^2, din tabelul următor :

Nr.crt.	**Tipul clădirii**	**Valoarea impozabilă – lei/m^2 –**	
		Cu instalaţii de apă, canalizare, electrice, încălzire(conditii cumultative)	Fără instalaţii de apă, canalizare, electrice sau încălzire
	Clădiri	1	2
A.	Clădire cu cadre din beton armat sau cu pereţi exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic şi/sau chimic	2677	1606
B.	Clădire cu pereţii exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic şi/sau chimic	803	535
C.	Clădire-anexă cu cadre din beton armat sau cu pereţi exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic şi/sau chimic	535	469
D.	Clădire-anexă cu pereţii exteriori din lemn, din piartă naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic şi/sau chimic	335	201

E.	In cazul contribuabilului care deţine la aceeaşi adresă încăperi amplasate la subsol, demisol şi/sau la mansardă, utilizată ca locuinţă, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit.A-D	75 % din suma care s-ar aplica clădirii	75 % din suma care s-ar aplica clădirii
F.	In cazul contribuabilului care deţine la aceeaşi adresă încăperi amplasate la subsol, demisol rezidenţiale şi/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuinţă, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit.A-D	50 % din suma care s-ar aplica clădirii	50 % din suma care s-ar aplica clădirii

(3) În cazul unei clădiri care are pereţii exteriori din materiale diferite, pentru stabilirea valorii impozabile a clădirii se identifică în tabelul prevăzut la alin. (2) valoarea impozabilă corespunzătoare materialului cu ponderea cea mai mare.

(4) Suprafaţa construită desfăşurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafeţelor secţiunilor tuturor nivelurilor clădirii, inclusiv ale balcoanelor, logiilor sau ale celor situate la subsol sau la mansardă, exceptând suprafeţele podurilor neutilizate ca locuinţă, ale scărilor şi teraselor neacoperite.

(5) Dacă dimensiunile exterioare ale unei clădiri nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, atunci suprafaţa construită desfăşurată a clădirii se determină prin înmulţirea suprafeţei utile a clădirii cu un coeficient de transformare de 1,4.

(6) Valoarea impozabilă a clădirii se ajustează în funcţie de rangul localităţii şi zona în care este amplasată clădirea, prin înmulţirea valorii determinate conform alin. (2)-(5) cu coeficientul de corecţie corespunzător, prevăzut în tabelul următor:

Terebești - rang IV zona A – coeficient de corectie 1,10
Terebești - rang IV zona B - coeficient de corectie 1,05
Gelu - rang V zona A – coeficient de corectie 1,05
Gelu - rang V zona B – coeficient de corectie 1,00
Pișcari - rang V zona A – coeficient de corectie 1,05
Pișcari - rang V zona B – coeficient de corectie 1,00
Aliza - rang V zona B – coeficient de corectie 1,00

Art. 6. (458) - Calculul impozitului pe clădirile nerezidenţiale aflate în proprietatea persoanelor fizice

(1) Pentru clădirile nerezidenţiale aflate în proprietatea persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 0,2% asupra valorii care poate fi:

a) valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat în ultimii 5 ani anteriori anului de referinţă, depus la organul fiscal local până la primul termen de plată din anul de referinţă. În situaţia depunerii raportului de evaluare după primul termen de plată din anul de referinţă, acesta produce efecte începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor;

b) valoarea finală a lucrărilor de construcţii, în cazul clădirilor noi, construite în ultimii 5 ani anteriori anului de referinţă;

c) valoarea clădirilor care rezultă din actul prin care se transferă dreptul de proprietate, în cazul clădirilor dobândite în ultimii 5 ani anteriori anului de

referinţă. În situaţia în care nu este precizată valoarea, se utilizează ultima valoare înregistrată în baza de date a organului fiscal;

(2) Cota impozitului pe clădiri stabilă potrivit alin. (1) pentru anul 2026, nu poate fi mai mica decât cota stabilită pentru anul 2025.

Art. 7. (459) - Calculul impozitului pe clădirile cu destinaţie mixtă aflate în proprietatea persoanelor fizice

(1) În cazul clădirilor cu destinaţie mixtă aflate în proprietatea persoanelor fizice, impozitul se calculează prin însumarea:

a)impozitului calculat pentru suprafaţa folosită în scop rezidenţial conform art. 457;

b)impozitului determinat pentru suprafaţa folosită în scop nerezidenţial, indicată prin declaraţie pe propria răspundere, prin aplicarea cotei menţionate la art. 458 asupra valorii impozabile determinate potrivit art. 457, fără a fi necesară stabilirea valorii prin depunerea documentelor prevăzute la art. 458 alin. (1).

(2) În cazul în care la adresa clădirii este înregistrat un domiciliu fiscal la care nu se desfăşoară nicio activitate economică, impozitul se calculează conform art. 457.

(3) În cazul clădirilor cu destinaţie mixtă, când proprietarul nu declară la organul fiscal suprafaţa folosită în scop nerezidenţial, potrivit alin. (1) lit. b), impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de 0,3% asupra valorii impozabile determinate conform art.

Art. 8. (460) - Calculul impozitului/taxei pe clădirile deţinute de persoanele juridice

(1) Pentru clădirile rezidenţiale aflate în proprietatea sau deţinute de persoanele juridice, impozitul/taxa pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 0,2% asupra valorii impozabile a clădirii.

(2) Pentru clădirile nerezidenţiale aflate în proprietatea sau deţinute de persoanele juridice, impozitul/taxa pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse de 0,2% asupra valorii impozabile a clădirii.

(3) Pentru clădirile nerezidenţiale aflate în proprietatea sau deţinute de persoanele juridice, utilizate pentru activităţi din domeniul agricol, impozitul/taxa pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 0,4% asupra valorii impozabile a clădirii.

(4) În cazul clădirilor cu destinaţie mixtă aflate în proprietatea persoanelor juridice, impozitul se determină prin însumarea impozitului calculat pentru suprafaţa folosită în scop rezidenţial conform alin. (1), cu impozitul calculat pentru suprafaţa folosită în scop nerezidenţial, conform alin. (2) sau (3).

(5) Pentru stabilirea impozitului/taxei pe clădiri, valoarea impozabilă a clădirilor aflate în proprietatea persoanelor juridice este valoarea de la 31 decembrie a anului anterior celui pentru care se datorează impozitul/taxa şi poate fi:

a) ultima valoare impozabilă înregistrată în evidenţele organului fiscal;

b) valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării;

c) valoarea finală a lucrărilor de construcţii, în cazul clădirilor noi, construite în cursul anului fiscal anterior;

d) valoarea clădirilor care rezultă din actul prin care se transferă dreptul de proprietate. În situaţia în care nu este precizată valoarea în documentele care atestă proprietatea, se utilizează ultima valoare înregistrată în baza de date a organului fiscal;

e) în cazul clădirilor care sunt finanţate în baza unui contract de leasing financiar, valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării;

f) în cazul clădirilor pentru care se datorează taxa pe clădiri, valoarea înscrisă în contabilitatea proprietarului clădirii şi comunicată concesionarului, locatarului, titularului dreptului de administrare sau de folosinţă, după caz.

(6) Valoarea impozabilă a clădirii se actualizează o dată la 5 ani pe baza unui raport de evaluare a clădirii întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării, depus la organul fiscal local până la primul termen de plată din anul de referinţă. În situaţia depunerii raportului de evaluare după primul termen de plată din anul de referinţă acesta produce efecte începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor.

(7) Prevederile alin. (6) nu se aplică în cazul clădirilor care aparţin persoanelor faţă de care a fost pronunţată o hotărâre definitivă de declanşare a procedurii falimentului.

(7^1) Prevederile alin. (6) nu se aplică în cazul clădirilor care sunt scutite de plata impozitului/taxei pe clădiri potrivit art. 456 alin. (1).

(8) În cazul în care proprietarul clădirii nu a actualizat valoarea impozabilă în ultimii 5 ani anteriori anului de referinţă, cota impozitului/taxei pe clădiri este de 5%, cu condiţia ca proprietarul clădirii să fi fost notificat de către organul fiscal competent despre posibilitatea depunerii raportului de evaluare. Notificarea se comunică proprietarului clădirii prin publicarea acesteia în spaţiul privat virtual sau prin poştă, în cazul contribuabililor care nu sunt înrolaţi în spaţiul privat virtual. Termenul până la care trebuie comunicată notificarea este 31 octombrie a anului curent pentru impozitul datorat începând cu anul următor. În cazul în care notificarea nu este comunicată până la această dată, impozitul urmează a se calcula prin aplicarea cotei stabilite potrivit alin. (1) sau (2), după caz, asupra valorii impozabile a clădirii.

(9) În cazul în care proprietarul clădirii nu a actualizat valoarea impozabilă în ultimii 5 ani anteriori anului de referinţă, diferenţa de taxă va fi datorată de proprietarul clădirii, cu condiţia ca acesta să fi fost notificat de către organul fiscal competent, în conformitate cu prevederile alin. (8).

(10) Cota impozitului pe clădiri stabilită potrivit alin. (1) pentru anul 2026, nu poate fi mai mică decât cota stabilită pentru anul 2025.

Art. 9. (461) - Declararea, dobândirea, înstrăinarea şi modificarea clădirilor

(1) Impozitul pe clădiri este datorat pentru întregul an fiscal de persoana care are în proprietate clădirea la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior.

(2) În cazul dobândirii sau construirii unei clădiri în cursul anului, proprietarul acesteia are obligaţia să depună o declaraţie la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competenţă se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data dobândirii şi datorează impozit pe clădiri începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(3) Pentru clădirile nou-construite, data dobândirii clădirii se consideră după cum urmează:

a) pentru clădirile executate integral înainte de expirarea termenului prevăzut în autorizaţia de construire, data întocmirii procesului-verbal de recepţie, dar nu mai târziu de 15 zile de la data terminării efective a lucrărilor;

b) pentru clădirile executate integral la termenul prevăzut în autorizaţia de construire, data din aceasta, cu obligativitatea întocmirii procesului-verbal de recepţie în termenul prevăzut de lege;

c) pentru clădirile ale căror lucrări de construcţii nu au fost finalizate la termenul prevăzut în autorizaţia de construire şi pentru care nu s-a solicitat prelungirea valabilităţii autorizaţiei, în condiţiile legii, la data expirării acestui termen şi numai pentru suprafaţa construită desfăşurată care are elementele structurale de bază ale unei clădiri, în speţă pereţi şi acoperiş. Procesul-verbal de recepţie se întocmeşte la data expirării termenului prevăzut în autorizaţia de construire, consemnându-se stadiul lucrărilor, precum şi suprafaţa construită desfăşurată în raport cu care se stabileşte impozitul pe clădiri.

(4) Declararea clădirilor în vederea impunerii şi înscrierea acestora în evidenţele autorităţilor administraţiei publice locale reprezintă o obligaţie legală a contribuabililor care deţin în proprietate aceste imobile, chiar dacă ele au fost executate fără autorizaţie de construire.

(5) În cazul în care dreptul de proprietate asupra unei clădiri este transmis în cursul unui an fiscal, impozitul va fi datorat de persoana care deţine dreptul de proprietate asupra clădirii la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior anului în care se înstrăinează.

(6) În cazul extinderii, îmbunătăţirii, desfiinţării parţiale sau al altor modificări aduse unei clădiri existente cu destinaţie nerezidenţială, care determină creşterea sau diminuarea valorii impozabile a clădirii cu mai mult de 25%, proprietarul are obligaţia să depună o nouă declaraţie de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competenţă se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data modificării respective, şi datorează impozitul pe clădiri determinat în noile condiţii începând cu data de 1 ianuarie a anului următor..

(7) În cazul desfiinţării unei clădiri, proprietarul are obligaţia să depună o nouă declaraţie de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competenţă se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data demolării sau distrugerii şi încetează să datoreze impozitul începând cu data de 1 ianuarie a anului următor, inclusiv în cazul clădirilor pentru care nu s-a eliberat autorizaţie de desfiinţare.

(8) Dacă încadrarea clădirii în funcţie de rangul localităţii şi zonă se modifică în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care conduce la modificarea impozitului pe clădiri, impozitul se calculează conform noii situaţii începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(9) În cazul clădirilor la care se constată diferenţe între suprafeţele înscrise în actele de proprietate şi situaţia reală rezultată din măsurătorile executate în condiţiile Legii cadastrului şi a publicităţii imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafeţele care corespund situaţiei reale, dovedite prin lucrări de cadastru. Datele rezultate din lucrările de cadastru se înscriu în evidenţele fiscale, în registrul agricol, precum şi în cartea funciară, iar impozitul se calculează conform noii situaţii începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care se înregistrează lucrarea de cadastru la oficiile de cadastru şi publicitate imobiliară, ca anexă la declaraţia fiscală.

(10) În cazul unei clădiri care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe clădiri se datorează de locatar, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a fost încheiat contractul;

b) în cazul încetării contractului de leasing, impozitul pe clădiri se datorează de locator, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor încheierii procesului-verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing;

c) atât locatorul, cât şi locatarul au obligaţia depunerii declaraţiei fiscale la organul fiscal local în a cărui rază de competenţă se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data finalizării contractului de leasing sau a încheierii procesului-verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing însoţită de o copie a acestor documente.

(11) În cazul clădirilor pentru care se datorează taxa pe clădiri, în temeiul unui contract de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă care se referă la perioade mai mari de o lună, titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă are obligaţia depunerii unei declaraţii la organul fiscal local până la data de 25 inclusiv a lunii următoare intrării în vigoare a contractului .

(12) În cazul clădirilor pentru care se datorează taxa pe clădiri, în temeiul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă care se referă la perioade mai mici de o lună, persoana de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă are obligaţia să depună o declaraţie la organul fiscal local, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare intrării în vigoare a contractelor, la care anexează o situaţie centralizatoare a acestor contracte.

(12[1]) În cazul clădirilor pentru care se datorează taxa pe clădiri, în temeiul unui contract de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă care se referă la perioade mai mari de un an, titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă are obligaţia depunerii unei declaraţii la organul fiscal local în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a contractului şi datorează taxa pe clădiri începând cu data de 1 ianuarie a anului următor

(13) În cazul unei situaţii care determină modificarea taxei pe clădiri datorate, persoana care datorează taxa pe clădiri are obligaţia să depună o declaraţie la

organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competenţă se află clădirea, până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-a înregistrat situaţia respectivă.

(14) Declararea clădirilor în scop fiscal nu este condiţionată de înregistrarea acestor imobile la oficiile de cadastru şi publicitate imobiliară.

(15) Depunerea declaraţiilor fiscale reprezintă o obligaţie şi în cazul persoanelor care beneficiază de scutiri sau reduceri de la plata impozitului sau a taxei pe clădiri.

Art. 10. (462) - Plata impozitului/taxei

(1) Impozitul pe clădiri se plăteşte anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie şi 30 septembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipaţie (31.03.2026) a impozitului pe clădiri, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv, se acordă o bonificaţie de 10%.

(3) Impozitul pe clădiri, datorat aceluiaşi buget local de către contribuabili, de până la 50 lei inclusiv, se plăteşte integral până la primul termen de plată.

(4) În cazul în care contribuabilul deţine în proprietate mai multe clădiri amplasate pe raza aceleiaşi unităţi administrativ-teritoriale, prevederile alin. (2) şi (3) se referă la impozitul pe clădiri cumulat.

(4^1) În cazul contractelor de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă, care se referă la o perioadă mai mare de un an, taxa pe clădiri se plăteşte anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie şi 30 septembrie, inclusiv.

(5) În cazul contractelor de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă, care se referă la perioade mai mari de o lună, taxa pe clădiri se plăteşte lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului, de către concesionar, locatar, titularul dreptului de administrare sau de folosinţă.

(6) În cazul contractelor care se referă la perioade mai mici de o lună, persoana juridică de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă colectează taxa pe clădiri de la concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosinţă şi o varsă lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului.

CAPITOLUL III

Impozitul pe teren şi taxa pe teren

Art. 11. (463) - Reguli generale

(1) Orice persoană care are în proprietate teren situat în România datorează pentru acesta un impozit anual, exceptând cazurile în care în prezentul titlu se prevede altfel.

(2) Pentru terenurile aflate în domeniul public sau privat al statului ori al unităţilor administrativ - teritoriale, concesionate, închiriate, date în

administrare ori în folosinţă, după caz, oricăror entităţi, altele decât cele de drept public, se stabileşte taxa pe teren, care se datorează de concesionari, locatari, titulari ai dreptului de administrare sau de folosinţă, după caz, în condiţii similare impozitului pe teren. În cazul transmiterii ulterioare altor entităţi a dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă asupra terenului, taxa se datorează de persoana care are relaţia contractuală cu persoana de drept public.

(3) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe teren, precum şi taxa pe teren prevăzută la alin. (2) se datorează către bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului în care este amplasat terenul. În cazul municipiului Bucureşti, impozitul şi taxa pe teren se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasat terenul.

(4) În cazul terenurilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă ce se referă la perioade mai mari de o lună, taxa pe teren se stabileşte proporţional cu numărul de luni pentru care este constituit dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă. Pentru fracţiunile mai mici de o lună, taxa se calculează proporţional cu numărul de zile din luna respectivă.

(4^1) În cazul terenurilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă ce se referă la perioade mai mici de o lună, taxa pe teren se datorează proporţional cu numărul de zile sau de ore prevăzute în contract.

(5) Pe perioada în care pentru un teren se plăteşte taxa pe teren, nu se datorează impozitul pe teren.

(5^1) În cazul în care pentru o suprafaţă de teren aflată în domeniul public sau privat al statului ori a unităţii administrativ - teritoriale se datorează impozit pe teren, iar în cursul unui an apar situaţii care determină datorarea taxei pe teren, diferenţa de impozit pentru perioada pe care se datorează taxa se compensează sau se restituie contribuabilului în anul fiscal următor.

(6) În cazul terenului care este deţinut în comun de două sau mai multe persoane, fiecare proprietar datorează impozit pentru partea din teren aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părţile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru terenul respectiv.

Art. 12. (464) - Scutiri

(1) Nu se datorează impozit/taxă pe teren pentru:

a) terenurile aflate în domeniul public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale, cu excepția suprafețelor folosite pentru activități economice sau agrement;

b) terenurile aflate în domeniul privat al statului concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, instituțiilor publice cu finanțare de la bugetul de stat, utilizate pentru activitatea proprie a acestora;

c) terenurile aparținând cultelor religioase recunoscute oficial și asociațiilor religioase, precum și componentelor locale ale acestora, cu excepția suprafețelor care sunt folosite pentru activități economice;

d) terenurile aparținând cimitirelor și crematoriilor;

e) terenurile utilizate de unitățile și instituțiile de învățământ de stat, confesional sau particular, autorizate să funcționeze provizoriu ori acreditate, cu excepția suprafețelor care sunt folosite pentru activități economice care generează alte venituri decât cele din taxele de școlarizare, servirea meselor pentru preșcolari, elevi sau studenți și cazarea acestora, precum și terenurile utilizate de către creșe;
f) terenurile utilizate de unitățile sanitare publice, cu excepția suprafețelor folosite pentru activități economice;
g) terenurile legate de sistemele hidrotehnice, terenurile de navigație, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele și stațiile de pompare aferente acestora, precum și terenurile aferente lucrărilor de îmbunătățiri funciare, pe baza avizului privind categoria de folosință a terenului, emis de oficiile de cadastru și publicitate imobiliară;
h) terenurile folosite pentru activitățile de apărare împotriva inundațiilor, gospodărirea apelor, hidrometeorologie, cele care contribuie la exploatarea resurselor de apă, cele folosite ca zone de protecție definite în lege, precum și terenurile utilizate pentru exploatările din subsol, încadrate astfel printr-o hotărâre a consiliului local, în măsura în care nu afectează folosirea suprafeței solului;
i) terenurile ocupate de autostrăzi, drumuri europene, drumuri naționale, drumuri principale administrate de Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere – S.A. și Compania Națională de Investiții Rutiere S.A., zonele de siguranță a acestora, precum și terenurile ocupate de piste și terenurile din jurul pistelor reprezentând zone de siguranță;
j) terenurile pe care sunt amplasate elementele infrastructurii feroviare publice, precum și cele ale metroului;
k) terenurile din parcurile industriale, parcurile științifice și tehnologice, precum și cele utilizate de incubatoarele de afaceri, cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;
l) terenurile aferente capacităților de producție care sunt în sectorul pentru apărare cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;
m) terenurile Academiei Române și ale fundațiilor proprii înființate de Academia Română, în calitate de fondator unic, cu excepția terenurilor care sunt folosite pentru activități economice;
n) terenurile destinate serviciului de apostilă și supralegalizare, cele destinate depozitării și administrării arhivei, precum și terenurile afectate funcționării Centrului Național de Administrare a Registrelor Naționale Notariale;
o) terenurile aferente clădirilor noi realizate ca parte a unor proiecte investiționale din domeniul industriei prelucrătoare, depozitării și logisticii, pentru o perioadă de 2 ani de la recepția finală a clădirii potrivit procesului-verbal de recepție întocmit la terminarea lucrărilor, în condițiile legii, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a avut loc recepția și cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat; activitățile ce intră sub incidența prevederii se stabilesc prin normele metodologice date în aplicarea prezentului cod;

p) terenul aferent clădirii de domiciliu aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 1 din Decretul-lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările și completările ulterioare, și a persoanelor fizice prevăzute la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
q) terenul aferent clădirii folosită ca domiciliu aflate în proprietatea sau coproprietatea veteranilor de război, a văduvelor de război și a văduvelor nerecăsătorite ale veteranilor de război.

(2) Consiliul local poate hotărî să acorde scutirea sau reducerea impozitului/taxei pe teren datorate pentru:
a) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe durata pentru care proprietarul menține afectațiunea de interes public;
b) terenul aferent clădirilor retrocedate potrivit art. 1 alin. (10) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe durata pentru care proprietarul menține afectațiunea de interes public;
c) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999, republicată, cu modificările ulterioare, pe durata pentru care proprietarul menține afectațiunea de interes public;
d) terenul aferent clădirii utilizate pentru furnizarea de servicii sociale de către organizații neguvernamentale și întreprinderi sociale ca furnizori de servicii sociale, primite în folosință gratuită;
e) terenul aferent clădirii aflate în proprietatea organizațiilor nonprofit, precum și terenul aferent clădirii utilizate de organizațiile nonprofit primite în folosință gratuită, folosite exclusiv pentru activitățile fără scop lucrativ;
f) terenurile afectate de calamități naturale, pentru o perioadă de până la 2 ani, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a produs evenimentul;
g) terenurile aflate în proprietatea operatorilor economici, în condițiile elaborării unor scheme de ajutor de stat/de minimis având un obiectiv prevăzut de legislația în domeniul ajutorului de stat;
h) terenul aferent clădirii folosite ca domiciliu aflate în proprietatea persoanelor care locuiesc efectiv în localitățile prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 323/1996, cu modificările și completările ulterioare și în Hotărârea Guvernului nr. 395/1996, cu modificările și completările ulterioare, în cazul cărora impozitul se poate reduce cu până la 50%;
i) terenurile pentru care proprietarul efectuează pe cheltuială proprie intabularea în cartea funciară, pe o perioadă de 2 ani începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a avut loc intabularea;
j) terenurile fundațiilor înființate prin testament, constituite conform legii, cu scopul de a întreține, dezvolta și ajuta instituții de cultură națională, precum și de a susține acțiuni cu caracter umanitar, social și cultural;
k) terenul aferent clădirii folosite ca domiciliu aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 2 lit. c), f) și j) din Legea nr. 168/2020, cu modificările și completările ulterioare;

l) terenurile aflate în proprietatea organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, cu statut de utilitate publică, precum și cele închiriate, concesionate sau primite în folosință de acestea de la o instituție sau o autoritate publică, cu excepția terenurilor care sunt folosite pentru activități economice;

m) suprafețele construite ale terenurilor aferente clădirilor clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, prevăzute la art. 456 alin. (2) lit. t), indiferent de titularul dreptului de proprietate sau de administrare, cu excepția terenurilor care sunt folosite pentru activități economice.

(3) Prin hotărârea prin care s-a stabilit să se acorde scutirea sau reducerea impozitului/taxei pe teren, potrivit alin. (2), se dispune și cu privire la documentele justificative pentru fiecare situație în parte, după caz. Scutirea sau reducerea se aplică, persoanelor care dețin documente justificative ce sunt depuse la organul fiscal local în termenul stabilit prin hotărârea consiliului local și care și-au îndeplinit obligația de plată a impozitului/taxei pentru anul fiscal anterior în termenele prevăzute de lege, începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor celui în care a fost emisă hotărârea consiliului local.

(4) În cazul scutirii prevăzute la art. 464 alin. (1) lit. p) și q), scutirea se acordă pentru terenul aferent clădirii de domiciliu deținute în comun cu soțul sau soția. În situația în care o cotă-parte din teren aparține unor terți, scutirea nu se acordă pentru cota-parte deținută de acești terți.

Art. 13. (465) - Calculul impozitului/taxei pe teren

(1) Impozitul/Taxa pe teren se stabileşte luând în calcul suprafaţa terenului, rangul localităţii în care este amplasat terenul, zona şi categoria de folosinţă a terenului, conform încadrării făcute de consiliul local.

(2) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la categoria de folosinţă terenuri cu construcţii, impozitul/taxa pe teren se stabileşte prin înmulţirea suprafeţei terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel:

RANGUL

Zona în cadrul localităţii	Nivelurile impozitului/taxei, pe ranguri de localităţi - lei/ha -					
	0	I	II	III	IV	V
A	8282-20706	6878-17194	6042-15106	5236-13090	1118	895
B	6878-17194	5199-12998	4215-10538	3558-8894	569-1422	427-1068
C	5199-12998	3558-8894	2668-6670	1690-4226	427-1068	284-710
D	3558-8894	1690-4226	1410-3526	984-2439	278-696	142-356

(3) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosinţă decât cea de terenuri cu construcţii, impozitul/taxa pe teren se stabileşte prin înmulţirea suprafeţei terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută la alin. (4), iar acest rezultat se înmulţeşte cu coeficientul de corecţie corespunzător prevăzut la alin. (5).

(4) Pentru stabilirea impozitului/taxei pe teren, potrivit alin. (3), se folosesc sumele din tabelul următor, exprimate în lei pe hectar:

Nr. crt.	Categoria de folosinţă	CLASA DE CALITATE IV (lei*/ha)
	Teren arabil	56
	Păşune	51
	Fâneaţă	51
	Vie	94
	Livada	122
	Pădure sau alt teren cu vegetaţie forestieră	56
	Teren cu apa	36
	Drumuri şi căi ferate	0
	Teren neproductiv	0

(5) Suma stabilită conform alin. (4) se înmulţeşte cu coeficientul de corecţie corespunzător prevăzut în următorul tabel:

Terebești - rang IV - coeficient de corectie 1,10
Gelu - rang V - coeficient de corectie 1,00
Pișcari - rang V - coeficient de corectie 1,00
Aliza - rang V - coeficient de corectie 1,00

(6) Ca excepţie de la prevederile alin. (3) - (5), în cazul contribuabililor persoane juridice, pentru terenul amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosinţă decât cea de terenuri cu construcţii, impozitul/taxa pe teren se calculează conform prevederilor alin. (7) numai dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

a) au prevăzut în statut, ca obiect de activitate, agricultură;

b) au înregistrate în evidenţa contabilă, pentru anul fiscal respectiv, venituri şi cheltuieli din desfăşurarea obiectului de activitate prevăzut la lit. a).

(7) În cazul unui teren amplasat în extravilan, impozitul/taxa pe teren se stabileşte prin înmulţirea suprafeţei terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel, înmulţită cu coeficientul de corecţie corespunzător prevăzut la alin. (5):

Nr. crt.	Categoria de folosinţă	Impozit (lei)	**Nivel stabilit**
1	Teren cu construcţii	60-83	60
2	Teren arabil	112-134	112

3	Păşune	54-75	54
4	Fâneaţă	54-75	54
5	Vie	129-148	129
6	Livadă	129-150	129
7	Pădure sau alt teren cu vegetaţie forestieră	22-43	22
8	Teren cu apă	3-15	3
9	Drumuri şi căi ferate	0	0
10	Teren neproductiv, cu excepția celor de la pct. 11	0	0
11	Plaja folosită pentru activități economice	3-15	3

(7[1]) În cazul terenurilor aparţinând cultelor religioase recunoscute oficial în România şi asociaţiilor religioase, precum şi componentelor locale ale acestora, cu excepţia suprafeţelor care sunt folosite pentru activităţi economice, valoarea impozabilă se stabileşte prin asimilare cu terenurile neproductive.

(8) Înregistrarea în registrul agricol a datelor privind clădirile şi terenurile, a titularului dreptului de proprietate asupra acestora, precum şi schimbarea categoriei de folosinţă se pot face numai pe bază de documente, anexate la declaraţia făcută sub semnătura proprie a capului de gospodărie sau, în lipsa acestuia, a unui membru major al gospodăriei. Procedura de înregistrare şi categoriile de documente se vor stabili prin norme metodologice.

Art. 14. (466) - Declararea şi datorarea impozitului şi a taxei pe teren

(1) Impozitul pe teren este datorat pentru întregul an fiscal de persoana care are în proprietate terenul la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior.

(2) În cazul dobândirii unui teren în cursul anului, proprietarul acestuia are obligaţia să depună o nouă declaraţie de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competenţă se află terenul, în termen de 30 de zile de la data dobândirii, şi datorează impozit pe teren începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(3) În cazul în care dreptul de proprietate asupra unui teren este transmis în cursul unui an fiscal, impozitul este datorat de persoana care deţine dreptul de proprietate asupra terenului la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior anului în care se înstrăinează.

(4) Dacă încadrarea terenului în funcţie de rangul localităţii şi zonă se modifică în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care conduce la modificarea impozitului pe teren, impozitul se calculează conform noii situaţii începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(5) În cazul modificării categoriei de folosinţă a terenului, proprietarul acestuia are obligaţia să depună o nouă declaraţie de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competenţă se află terenul, în termen de 30 de zile de la data modificării folosinţei, şi datorează impozitul pe teren conform noii situaţii începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(6) În cazul terenurilor la care se constată diferenţe între suprafeţele înscrise în actele de proprietate şi situaţia reală rezultată din măsurătorile executate în

condiţiile Legii nr. 7/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafeţele care corespund situaţiei reale, dovedite prin lucrări de cadastru. Datele rezultate din lucrările de cadastru se înscriu în evidenţele fiscale, în registrul agricol, precum şi în cartea funciară, iar impozitul se calculează conform noii situaţii începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care se înregistrează lucrarea de cadastru la oficiile de cadastru şi publicitate imobiliară, ca anexă la declaraţia fiscală.

(7) În cazul unui teren care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe teren se datorează de locatar, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a fost încheiat contractul;

b) în cazul în care contractul de leasing financiar încetează altfel decât prin ajungerea la scadenţă, impozitul pe teren se datorează de locator, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care terenul a fost predat locatorului prin încheierea procesului-verbal de predare-primire a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing;

c) atât locatorul, cât şi locatarul au obligaţia depunerii declaraţiei fiscale la organul fiscal local în a cărui rază de competenţă se află terenul, în termen de 30 de zile de la data finalizării contractului de leasing sau a încheierii procesului-verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing însoţită de o copie a acestor documente.

(8) În cazul terenurilor pentru care se datorează taxa pe teren, în temeiul unui contract de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă care se referă la perioade mai mari de o lună, titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă are obligaţia depunerii unei declaraţii la organul fiscal local până la data de 25 inclusiv a lunii următoare intrării în vigoare a contractului.

(9) În cazul terenurilor pentru care se datorează taxa pe teren, în temeiul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă care se referă la perioade mai mici de o lună, persoana de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă are obligaţia să depună o declaraţie la organul fiscal local, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare intrării în vigoare a contractelor, la care anexează o situaţie centralizatoare a acestor contracte.

(9^1) În cazul terenurilor pentru care se datorează taxa pe teren, în temeiul unui contract de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă care se referă la perioade mai mari de un an, titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă are obligaţia depunerii unei declaraţii la organul fiscal local în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a contractului şi datorează taxa pe teren începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(10) În cazul unei situaţii care determină modificarea taxei pe teren datorate, persoana care datorează taxa pe teren are obligaţia să depună o declaraţie la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competenţă se află terenul,

până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-a înregistrat situaţia respectivă.

(11) Declararea terenurilor în scop fiscal nu este condiţionată de înregistrarea acestor terenuri la oficiile de cadastru şi publicitate imobiliară.

(12) Depunerea declaraţiilor fiscale reprezintă o obligaţie şi în cazul persoanelor care beneficiază de scutiri sau reduceri de la plata impozitului sau a taxei pe teren.

Art. 15. (467) - Plata impozitului şi a taxei pe teren

(1) Impozitul pe teren se plăteşte anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie şi 30 septembrie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipaţie a impozitului pe teren, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie inclusiv, a anului respectiv, se acordă o bonificaţie de 10%.

(3) Impozitul pe teren, datorat aceluiaşi buget local de către contribuabili, persoane fizice şi juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plăteşte integral până la primul termen de plată.

(4) În cazul în care contribuabilul deţine în proprietate mai multe terenuri amplasate pe raza aceleiaşi unităţi administrativ-teritoriale, prevederile alin. (2) şi (3) se referă la impozitul pe teren cumulat.

(4^1) În cazul contractelor de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă, care se referă la o perioadă mai mare de un an, taxa pe teren se plăteşte anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie şi 30 septembrie, inclusiv.

(5) În cazul contractelor de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă, care se referă la perioade mai mari de o lună, taxa pe teren se plăteşte lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului, de către concesionar, locatar, titularul dreptului de administrare sau de folosinţă.

(6) În cazul contractelor care se referă la perioade mai mici de o lună, persoana juridică de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă colectează taxa pe teren de la concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosinţă şi o varsă lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului.

CAPITOLUL IV

Impozitul pe mijloacele de transport

Art. 16. (468) - Reguli generale

(1) Orice persoană care are în proprietate un mijloc de transport care trebuie înmatriculat/înregistrat în România datorează un impozit anual pentru mijlocul de transport, cu excepţia cazurilor în care în prezentul capitol se prevede altfel.

(2) Impozitul pe mijloacele de transport se datorează pe perioada cât mijlocul de transport este înmatriculat sau înregistrat în România.

(3) Impozitul pe mijloacele de transport se plăteşte la bugetul local al unităţii administrativ- teritoriale unde persoana îşi are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz.

(4) În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe mijlocul de transport se datorează de locatar.

Art. 17. (469) - Scutiri

(1) Nu se datorează impozitul pe mijloacele de transport pentru:

a) mijloacele de transport ale instituțiilor publice;

b) mijloacele de transport ale persoanelor juridice, care sunt utilizate pentru servicii de transport public de pasageri în regim urban sau suburban, inclusiv transportul de pasageri în afara unei localități, dacă tariful de transport este stabilit în condiții de transport public;

c) vehiculele istorice definite conform prevederilor legale în vigoare;

d) autovehiculele second-hand înregistrate ca stoc de marfă și care nu sunt utilizate în folosul propriu al operatorului economic, comerciant auto sau societate de leasing.

e) un mijloc de transport aflat în proprietatea persoanelor prevăzute la art. 1 din Decretul-lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările și completările ulterioare, și a persoanelor fizice prevăzute la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la alegerea contribuabilului;

f) mijloacele de transport aflate în proprietatea veteranilor de război, văduvelor de război sau văduvelor nerecăsătorite ale veteranilor de război, pentru un singur mijloc de transport.

(2) Consiliul local poate hotărî să acorde scutirea sau reducerea impozitului pe mijloacele de transport pentru:

a) mijloacele de transport agricole utilizate efectiv în domeniul agricol. În cazul scutirii sau reducerii impozitului pe mijloacele de transport acordate persoanelor juridice se vor avea în vedere prevederile legale în vigoare privind acordarea ajutorului de stat;

b) navele fluviale de pasageri, bărcile și luntrele folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei și Insula Balta Ialomiței, în cazul cărora impozitul se poate reduce cu până la 50%;

c) mijloacele de transport ale fundațiilor înființate prin testament constituite conform legii, cu scopul de a întreține, dezvolta și ajuta instituții de cultură națională, precum și de a susține acțiuni cu caracter umanitar, social și cultural;

d) mijloacele de transport ale organizațiilor care au ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unități specializate care asigură găzduire, îngrijire socială și medicală, asistență, ocrotire, activități de recuperare, reabilitare și reinserție socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum și pentru alte persoane aflate în dificultate, în condițiile legii;

e) un mijloc de transport în cazul celor aflate în proprietatea persoanelor care locuiesc efectiv în localitățile prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 323/1996,

cu modificările și completările ulterioare și în Hotărârea Guvernului nr. 395/1996, cu modificările ulterioare, în cazul cărora impozitul se poate reduce cu până la 50%.

(3) Prin hotărârea prin care s-a stabilit să se acorde scutirea sau reducerea impozitului pe mijloacele de transport, potrivit alin. (2), se dispune și cu privire la documentele justificative pentru fiecare situație în parte, după caz. Scutirea sau reducerea se aplică, persoanelor care dețin documente justificative ce sunt depuse la organul fiscal local în termenul stabilit prin hotărârea consiliului local și care și-au îndeplinit obligația de plată a impozitului/taxei pentru anul fiscal anterior în termenele prevăzute de lege, începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor celui în care a fost emisă hotărârea consiliului local.

Art. 18. (470) - Calculul impozitului

(1) Impozitul pe mijloacele de transport se calculează în funcţie de tipul mijlocului de transport, conform celor prevăzute în prezentul capitol.

(2) În cazul oricăruia dintre următoarele autovehicule, impozitul pe mijlocul de transport se calculează în funcţie de capacitatea cilindrică a acestuia și norma de poluare, prin înmulţirea fiecărei grupe de 200 cm^3 sau fracţiune din aceasta cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Nr. crt.	**Mijloace de transport cu tracțiune mecanică**	**Lei/200 cm3 sau fracțiune din aceasta Norma de poluare: Non-euro, E0-E3**	**Lei/200 cm3 sau fracțiune din aceasta Norma de poluare: E4**	**Lei/200 cm3 sau fracțiune din aceasta Norma de poluare: E5**	**Lei/200 cm3 sau fracțiune din aceasta Norma de poluare: E6**	**Lei/auto Hibride cu emisii de CO2 peste 50g/Km**
I. Vehicule înmatriculate (lei/200 cm3 sau fracțiune din aceasta)						
1	Motociclete, tricicluri, cvadricicluri și autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 1.600 cm3, inclusiv	**19,5**	**18,8**	**17,6**	**16,5**	**16,2**
2	Motociclete, tricicluri și cvadricicluri cu capacitatea cilindrică de	**22,1**	**21,3**	**19,9**	**18,7**	**18,4**

	peste 1.600 cm3					
3	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 1.601 cm3 și 2.000 cm3 inclusiv	**29,7**	**28,5**	**26,7**	**25,1**	**24,6**
4	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2.001 cm3 și 2.600 cm3 inclusiv	**92,2**	**88,6**	**82,8**	**77,8**	**76,3**
5	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2.601 cm3 și 3.000 cm3 inclusiv	**182,9**	**172,8**	**154,1**	**151,2**	**149,8**
6	Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 3.001 cm3	**319,0**	**297,3**	**294,4**	**290,0**	**275,5**
7	Autobuze, autocare, microbuze	**31,2**	**30,0**	**28,1**	**26,4**	**25,9**
8	Alte vehicule cu tracțiune mecanică cu masa totală maximă autorizată de până la 12 tone, inclusiv	**39,0**	**37,5**	**35,1**	**33,0**	**32,4**

(2^1) Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii au obligația de a colabora în vederea realizării schimbului de date și informații privind norma de poluare prevăzută la alin. (2). Procedura privind schimbul de date și informații se stabilește pe bază de protocol încheiat între Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii.

(2^2) În cazul oricăruia dintre următoarele autovehicule, impozitul pe mijloacele de transport se calculează în funcție de capacitatea cilindrică a acestuia, prin înmulțirea fiecărei grupe de 200 cm3 sau fracțiune din aceasta cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Nr. crt.	**Mijloace de transport cu tracțiune mecanică**	**Lei/200 cm3 sau fracțiune din aceasta**
I. Vehicule înmatriculate (lei/200 cm3 sau fracțiune din aceasta)		
1	Tractoare înmatriculate	18
II. Vehicule înregistrate		
1	Vehicule cu capacitate cilindrică	lei/200 cm3
1.1	Vehicule înregistrate cu capacitate cilindrică < 4.800 cm3	2-4
1.2	Vehicule înregistrate cu capacitate cilindrică > 4.800 cm3	4-6
2	Vehicule fără capacitate cilindrică evidențiată	50-150 lei/an

(3) În cazul mijloacelor de transport hibride cu emisii de CO2 mai mici sau egale cu 50g/km, impozitul se reduce cu maximum 30%, conform hotărârii consiliului local.

(3^1) În cazul autovehiculelor acționate electric, impozitul pe mijloacele de transport este în valoarea de 40 lei/an.

(4) În cazul unui ataş, impozitul pe mijlocul de transport este de 50% din impozitul pentru motocicletele respective.

(5) În cazul unui autovehicul de transport de marfă cu masa totală autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul următor:

Numărul de axe şi greutatea	Impozitul (în lei/an)

		brută încărcată maximă admisă	Ax(e) motor(oare) cu sistem de suspensie pneumatică sau echivalentele recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare
I	2 axe			
	1	Masa de cel puţin 12 tone, dar mai mică de 13 tone	0	142
	2	Masa de cel puţin 13 tone, dar mai mică de 14 tone	142	395
	3	Masa de cel puţin 14 tone, dar mai mică de 15 tone	395	555
	4	Masa de cel puţin 15 tone, dar mai mică de 18 tone	555	1257
	5	Masa de cel puţin 18 tone	555	1257
II	3 axe			
	1	Masa de cel puţin 15 tone, dar mai mică de 17 tone	142	248
	2	Masa de cel puţin 17 tone, dar mai mică de 19 tone	248	509
	3	Masa de cel puţin 19 tone, dar mai mică de 21 tone	509	661
	4	Masa de cel puţin 21 tone, dar mai mică de 23 tone	661	1019
	5	Masa de cel puţin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	1019	1583
	6	Masa de cel puţin 25 tone, dar mai mică de 26 tone	1019	1583
	7	Masa de cel puţin 26 tone	1019	1583

III	4 axe			
	1	Masa de cel puţin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	661	670
	2	Masa de cel puţin 25 tone, dar mai mică de 27 tone	670	1046
	3	Masa de cel puţin 27 tone, dar mai mică de 29 tone	1046	1661
	4	Masa de cel puţin 29 tone, dar mai mică de 31 tone	1661	2464
	5	Masa de cel puţin 31 tone, dar mai mică de 32 tone	1661	2464
	6	Masa de cel puţin 32 tone	1661	2464

(6) În cazul unei combinaţii de autovehicule, un autovehicul articulat sau tren rutier, de transport de marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul următor:

Numărul de axe şi greutatea brută încărcată maximă admisă			Impozitul (în lei/an)	
			Ax(e) motor(oare) cu sistem de suspensie pneumatică sau echivalentele recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare
I	2 + 1 axe			
	1	Masa de cel puţin 12 tone, dar mai mică de 14 tone	0	0
	2	Masa de cel puţin 14 tone, dar mai mică de 16 tone	0	0
	3	Masa de cel puţin 16	0	64

		tone, dar mai mică de 18 tone		
	4	Masa de cel puţin 18 tone, dar mai mică de 20 tone	64	147
	5	Masa de cel puţin 20 tone, dar mai mică de 22 tone	147	344
	6	Masa de cel puţin 22 tone, dar mai mică de 23 tone	344	445
	7	Masa de cel puţin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	445	803
	8	Masa de cel puţin 25 tone, dar mai mică de 28 tone	803	1408
	9	Masa de cel puţin 28 tone	803	1408
II	2+2 axe			
	1	Masa de cel puţin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	138	321
	2	Masa de cel puţin 25 tone, dar mai mică de 26 tone	321	528
	3	Masa de cel puţin 26 tone, dar mai mică de 28 tone	528	775
	4	Masa de cel puţin 28 tone, dar mai mică de 29 tone	775	936
	5	Masa de cel puţin 29 tone, dar mai mică de 31 tone	936	1537
	6	Masa de cel puţin 31 tone, dar mai mică de 33 tone	1537	2133
	7	Masa de cel puţin 33 tone, dar mai mică de 36 tone	2133	3239
	8	Masa de cel puţin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	2133	3239

	9	Masa de cel puţin 38 tone	2133	3239
III	2+3 axe			
	1	Masa de cel puţin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	1698	2363
	2	Masa de cel puţin 38 tone, dar mai mică de 40 tone	2363	3211
	3	Masa de cel puţin 40 tone	2363	3211
IV	3+2 axe			
	1	Masa de cel puţin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	1500	2083
	2	Masa de cel puţin 38 tone, dar mai mică de 40 tone	2083	2881
	3	Masa de cel puţin 40 tone, dar mai mică de 44 tone	2881	4262
	4	Masa de cel puţin 44 tone	2881	4262
V	3+3 axe			
	1	Masa de cel puţin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	853	1032
	2	Masa de cel puţin 38 tone, dar mai mică de 40 tone	1032	1542
	3	Masa de cel puţin 40 tone, dar mai mică de 44 tone	1542	2454
	4	Masa de cel puţin 44 tone	1542	2454

(7) În cazul unei remorci, al unei semiremorci sau rulote care nu face parte dintr-o combinaţie de autovehicule prevăzută la alin. (6), taxa asupra mijlocului de transport este egală cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Masa totală maximă autorizată	Impozit - lei -
a. Până la 1 tonă, inclusiv	9
b. Peste 1 tonă, dar nu mai mult de 3 tone	34
c. Peste 3 tone, dar nu mai mult de 5 tone	52
d. Peste 5 tone	64

(8) În cazul mijloacelor de transport pe apă, impozitul pe mijlocul de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Mijlocul de transport pe apă	Impozit - lei/an -
1. Luntre, bărci fără motor, folosite pentru pescuit şi uz personal	21
2. Bărci fără motor, folosite în alte scopuri	56
3. Bărci cu motor	210
4. Nave de sport şi agrement	Între 0 şi 1119
5. Scutere de apă	210
6. Remorchere şi împingătoare:	X
a) până la 500 CP, inclusiv	559
b) peste 500 CP şi până la 2000 CP, inclusiv	909
c) peste 2000 CP şi până la 4000 CP, inclusiv	1398
d) peste 4000 CP	2237
7. Vapoare - pentru fiecare 1000 tdw sau fracţiune din acesta	182
8. Ceamuri, şlepuri şi barje fluviale:	X
a) cu capacitatea de încărcare până la 1500 de tone, inclusiv	182
b) cu capacitatea de încărcare de peste 1500 de tone şi până la 3000 de tone, inclusiv	280
c) cu capacitatea de încărcare de peste 3000 de tone	490

(9) În înţelesul prezentului articol, capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată a unui mijloc de transport se stabileşte prin cartea de

identitate a mijlocului de transport, prin factura de achiziţie sau un alt document similar.

Art. 19. (471) - Declararea şi datorarea impozitului pe mijloacele de transport

(1) Impozitul pe mijlocul de transport este datorat pentru întregul an fiscal de persoana care deţine dreptul de proprietate asupra unui mijloc de transport înmatriculat sau înregistrat în România la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior.

(2) În cazul dobândirii unui mijloc de transport, proprietarul acestuia are obligaţia să depună o declaraţie la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competenţă are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, în termen de 30 de zile de la data dobândirii şi datorează impozit pe mijloacele de transport începând cu data de 1 ianuarie a anului următor înmatriculării sau înregistrării mijlocului de transport.

(3) În cazul în care mijlocul de transport este dobândit în alt stat decât România, proprietarul acestuia are obligaţia să depună o declaraţie la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competenţă are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, în termen de 30 de zile de la data eliberării cărţii de identitate a vehiculului (CIV) de către Registrul Auto Român şi datorează impozit pe mijloacele de transport începând cu data de 1 ianuarie a anului următor înmatriculării sau înregistrării acestuia în România.

(4) În cazul radierii din circulaţie a unui mijloc de transport, proprietarul are obligaţia să depună o declaraţie la organul fiscal în a cărui rază teritorială de competenţă îşi are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, în termen de 30 de zile de la data radierii, şi încetează să datoreze impozitul începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(5) În cazul oricărei situaţii care conduce la modificarea impozitului pe mijloacele de transport, inclusiv schimbarea domiciliului, sediului sau punctului de lucru, contribuabilul are obligaţia depunerii declaraţiei fiscale cu privire la mijlocul de transport la organul fiscal local pe a cărei rază teritorială îşi are domiciliul/sediul/punctul de lucru, în termen de 30 de zile, inclusiv, de la modificarea survenită, şi datorează impozitul pe mijloacele de transport stabilit în noile condiţii începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(6) În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe mijloacele de transport se datorează de locatar începând cu data de 1 ianuarie a anului următor încheierii contractului de leasing financiar, până la sfârşitul anului în cursul căruia încetează contractul de leasing financiar;

b) locatarul are obligaţia depunerii declaraţiei fiscale la organul fiscal local în a cărui rază de competenţă se înregistrează mijlocul de transport, în termen de 30 de zile de la data procesului-verbal de predare-primire a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatarului, însoţită de o copie a acestor documente;

c) la încetarea contractului de leasing, atât locatarul, cât şi locatorul au obligaţia depunerii declaraţiei fiscale la consiliul local competent, în termen de 30 de zile de la data încheierii procesului-verbal de predare-primire a bunului

sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului, însoţită de o copie a acestor documente.

(7) Depunerea declaraţiilor fiscale reprezintă o obligaţie şi în cazul persoanelor care beneficiază de scutiri sau reduceri de la plata impozitului pe mijloacele de transport.

(8) Operatorii economici, comercianţi auto sau societăţi de leasing, care înregistrează ca stoc de marfă mijloace de transport, cumpărate de la persoane fizice din România şi înmatriculate pe numele acestora, au obligaţia să radieze din evidenţa Direcţiei Regim Permise de Conducere şi Înmatriculare a Vehiculelor (DRPCIV) mijloacele de transport de pe numele foştilor proprietari.

(9) Actul de înstrăinare-dobândire a mijloacelor de transport se poate încheia şi în formă electronică şi semna cu semnătură electronică în conformitate cu prevederile Legii nr. 455/2001 privind semnătura electronică, republicată, cu completările ulterioare, între persoane care au domiciliul fiscal în România şi se comunică electronic organului fiscal local de la domiciliul persoanei care înstrăinează, organului fiscal local de la domiciliul persoanei care dobândeşte şi organului competent privind radierea/înregistrarea/înmatricularea mijlocului de transport, în scopul radierii/înregistrării/înmatriculării, de către persoana care înstrăinează, de către persoana care dobândeşte sau de către persoana împuternicită, după caz.

(10) Organul fiscal local de la domiciliul persoanei care înstrăinează mijlocul de transport transmite electronic persoanei care înstrăinează şi persoanei care dobândeşte sau, după caz, persoanei împuternicite, respectiv organului fiscal local de la domiciliul dobânditorului, exemplarul actului de înstrăinare-dobândire a mijloacelor de transport încheiat în formă electronică, completat şi semnat cu semnătură electronică, conform prevederilor legale în vigoare.

În situaţia în care organul fiscal local nu deţine semnătură electronică în conformitate cu prevederile Legii nr. 455/2001, republicată, cu completările ulterioare, documentul completat se transmite sub formă scanată, în fişier format pdf, cu menţiunea letrică «Conform cu originalul».

(11) Organul fiscal local de la domiciliul persoanei care dobândeşte mijlocul de transport completează exemplarul actului de înstrăinare-dobândire a mijloacelor de transport încheiat în formă electronică, conform prevederilor în vigoare, pe care îl transmite electronic persoanelor prevăzute la alin. (9), semnat cu semnătura electronică.

În situaţia în care organul fiscal local nu deţine semnătură electronică în conformitate cu prevederile Legii nr. 455/2001, republicată, cu completările ulterioare, documentul completat se transmite sub formă scanată, în fişier format pdf, cu menţiunea letrică «Conform cu originalul».

(12) Persoana care dobândeşte/înstrăinează mijlocul de transport sau persoana împuternicită, după caz, transmite electronic un exemplar completat conform alin. (10) şi (11) organului competent privind înmatricularea/înregistrarea/radierea mijloacelor de transport. Orice alte documente necesare şi obligatorii, cu excepţia actului de înstrăinare-dobândire a mijloacelor de transport întocmit în formă electronică şi semnat cu semnătură

electronică, se pot depune pe suport hârtie sau electronic conform procedurilor stabilite de organul competent.

(13) Actul de înstrăinare-dobândire a mijloacelor de transport întocmit, în format electronic, potrivit alin. (9) se utilizează de către:

a)persoana care înstrăinează;

b)persoana care dobândeşte;

c)organele fiscale locale competente;

d)organul competent privind înmatricularea/înregistrarea/radierea mijloacelor de transport.

(14) Orice alte acte, cu excepţia actului de înstrăinare-dobândire a mijloacelor de transport întocmit în formă electronică şi semnat cu semnătură electronică, solicitate de organele fiscale locale pentru scoaterea din evidenţa fiscală a bunului, respectiv înregistrarea fiscală a acestuia, se pot depune şi electronic la acestea, sub formă scanată, în fişier format pdf, cu menţiunea letrică «Conform cu originalul» însuşită de către vânzător sau de cumpărător şi semnate cu semnătură electronică de către contribuabilul care declară.

(15) Actul de înstrăinare-dobândire a unui mijloc de transport, întocmit în forma prevăzută la alin. (9), încheiat între persoane cu domiciliul fiscal în România şi persoane care nu au domiciliul fiscal în România, se comunică electronic de către persoana care l-a înstrăinat către autorităţile implicate în procedura de scoatere din evidenţa fiscală a bunului. Prevederile alin. (10) şi (11) se aplică în mod corespunzător.

(16) În cazul unei hotărâri judecătoreşti care consfinţeşte faptul că o persoană a pierdut dreptul de proprietate asupra mijlocului de transport, aceasta se poate depune la organul fiscal local în formă electronică sub formă scanată, în fişier format pdf, cu menţiunea letrică «Conform cu originalul» şi semnată electronic în conformitate cu alin. (9) de către contribuabil.

Art. 20 (472) - Plata impozitului

(1) Impozitul pe mijlocul de transport se plăteşte anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie şi 30 septembrie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipaţie a impozitului pe mijlocul de transport, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv inclusiv, se acordă o bonificaţie de 10%.

(3) Impozitul anual pe mijlocul de transport, datorat aceluiaşi buget local de către contribuabili, persoane fizice şi juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plăteşte integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deţine în proprietate mai multe mijloace de transport, pentru care impozitul este datorat bugetului local al aceleiaşi unităţi administrativ- teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe mijlocul de transport cumulat al acestora.

CAPITOLUL V

Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi a autorizaţiilor

Art. 21. (473) - Reguli generale

Orice persoană care trebuie să obţină un certificat, un aviz sau o autorizaţie menţionată în prezentul capitol trebuie să plătească o taxă la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale înainte de a i se elibera certificatul, avizul sau autorizaţia necesară.

Art. 22. (474) - Taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism, a autorizaţiilor de construire şi a altor avize şi autorizaţii

(1) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism, în mediul urban, este egală cu suma stabilită conform tabelului următor:

Suprafaţa pentru care se obţine certificatul de urbanism	- lei -	**Nivel stabilit**
1	2	**3**
a) până la 150 m^2, inclusiv	5-6	5
b) între 151 şi 250 m^2, inclusiv	6-7	6
c) între 251 şi 500 m^2, inclusiv	7-9	7
d) între 501 şi 750 m^2, inclusiv	9-12	9
e) între 751 şi 1.000 m^2, inclusiv	12-14	12
f) peste 1.000 m^2	14 + 0,01 lei/m^2, pentru fiecare m^2 care depăşeşte 1.000 m^2	14+ 0,01 lei/m^2, pentru fiecare m^2 care depăşeşte 1.000 m^2

(2) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism pentru o zonă rurală este egală cu 50% din taxa stabilită conform alin. (1), respectiv 50% din nivelurile prevăzute în tabel în coloana 3.

(3) Taxa pentru prelungirea unui certificat de urbanism este egală cu 30% din cuantumul taxei pentru eliberarea certificatului sau a autorizaţiei iniţiale.

(4) Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism şi amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului judeţean se stabileşte de consiliul local în sumă de 15 lei.

(5) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii de construire pentru o clădire rezidenţială sau clădire-anexă este egală cu 0,5% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcţii.

(6) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de construire pentru alte construcţii decât cele menţionate la alin. (5) este egală cu 1% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcţie, inclusiv valoarea instalaţiilor aferente.

(7) Pentru taxele prevăzute la alin. (5) şi (6) stabilite pe baza valorii autorizate a lucrărilor de construcţie se aplică următoarele reguli:

a) taxa datorată se stabileşte pe baza valorii lucrărilor de construcţie declarate de persoana care solicită autorizaţia şi se plăteşte înainte de emiterea acesteia;

b) pentru taxa prevăzută la alin. (5), valoarea reală a lucrărilor de construcţie nu poate fi mai mică decât valoarea impozabilă a clădirii stabilită conform art. 457;

c) în termen de 15 zile de la data finalizării lucrărilor de construcţie, dar nu mai târziu de 15 zile de la data la care expiră autorizaţia respectivă, persoana care a obţinut autorizaţia trebuie să depună o declaraţie privind valoarea lucrărilor de construcţie la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale;

d) până în cea de-a 15-a zi, inclusiv, de la data la care se depune situaţia finală privind valoarea lucrărilor de construcţii, compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale are obligaţia de a stabili taxa datorată pe baza valorii reale a lucrărilor de construcţie;

e) până în cea de-a 15-a zi, inclusiv, de la data la care compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale a comunicat valoarea stabilită pentru taxă, trebuie plătită orice diferenţă de taxă datorată de către persoana care a primit autorizaţia sau orice diferenţă de taxă care trebuie rambursată de autoritatea administraţiei publice locale.

(8) Taxa pentru prelungirea unei autorizaţii de construire este egală cu 30% din cuantumul taxei pentru eliberarea certificatului sau a autorizaţiei iniţiale.

(9) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de desfiinţare, totală sau parţială, a unei construcţii este egală cu 0,1% din valoarea impozabilă stabilită pentru determinarea impozitului pe clădiri, aferentă părţii desfiinţate.

(10) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de foraje sau excavări necesare lucrărilor de cercetare şi prospectare a terenurilor în etapa efectuării studiilor geotehnice şi a studiilor privind ridicările topografice, sondele de gaze, petrol şi alte excavări se datorează de către titularii drepturilor de prospecţiune şi explorare şi se calculează prin înmulţirea numărului de metri pătraţi de teren ce vor fi efectiv afectaţi la suprafaţa solului de foraje şi excavări cu o valoare de 7 lei/mp.

(11) În termen de 30 de zile de la finalizarea fazelor de cercetare şi prospectare, contribuabilii au obligaţia să declare suprafaţa efectiv afectată de foraje sau excavări, iar în cazul în care aceasta diferă de cea pentru care a fost emisă anterior o autorizaţie, taxa aferentă se regularizează astfel încât să reflecte suprafaţa efectiv afectată.

(12) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei necesare pentru lucrările de organizare de şantier în vederea realizării unei construcţii, care nu sunt incluse în altă autorizaţie de construire, este egală cu 3% din valoarea autorizată a lucrărilor de organizare de şantier.

(13) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de amenajare de tabere de corturi, căsuţe sau rulote ori campinguri este egală cu 2% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcţie.

(14) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală şi adresă se stabileşte de către consiliile locale în sumă de 15 lei.

Art. 23. (475) - Taxa pentru eliberarea autorizaţiilor pentru desfăşurarea unor activităţi

(1) Taxa pentru eliberarea autorizaţiilor de funcţionare se stabileşte de consiliul local şi este de 200 lei. Autorizaţiile se vizează anual, până la data de 31 decembrie a anului în curs pentru anul următor. Taxa de viză reprezintă 50 % din cuantumul taxei .

(2) Taxele pentru eliberarea atestatului de producător, respectiv pentru eliberarea carnetului de comercializare a produselor din sectorul agricol se stabilesc de către consiliile locale şi sunt de 105 lei (80 lei+ 25 lei).

(3) Autorizaţia privind desfăşurarea activităţii de alimentaţie publică, în cazul în care comerciantul îndeplineşte condiţiile prevăzute de lege, se emite de către primarul în a cărui rază de competenţă se află amplasată unitatea sau standul de comercializare.

Art. 24. (476) - Scutiri

(1) Sunt scutite de taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor următoarele:

a) certificatele, avizele şi autorizaţiile ai căror beneficiari sunt veterani de război, văduve de război sau văduve nerecăsătorite ale veteranilor de război;

b) certificatele, avizele şi autorizaţiile ai căror beneficiari sunt persoanele prevăzute la art. 1 din Decretul-lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările şi completările ulterioare, si persoanele fizice prevazute la art. 1 din OG nr. 105/1999 aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 189/2000, cu modificarile si completarile ulterioare;

c) certificatele de urbanism şi autorizaţiile de construire pentru lăcaşuri de cult sau construcţii-anexă;

d) certificatele de urbanism şi autorizaţiile de construire pentru dezvoltarea, modernizarea sau reabilitarea infrastructurilor din transporturi care aparţin domeniului public al statului;

e) certificatele de urbanism şi autorizaţiile de construire pentru lucrările de interes public naţional, judeţean sau local;

f) certificatele de urbanism şi autorizaţiile de construire, dacă beneficiarul construcţiei este o instituţie publică;

g) autorizaţiile de construire pentru autostrăzile şi căile ferate atribuite prin concesionare, conform legii;

h) certificatele de urbanism şi autorizaţiile de construire, dacă beneficiarul construcţiei este o instituţie sau o unitate care funcţionează sub coordonarea Ministerului Educaţiei şi Cercetării Ştiinţifice sau a Ministerului Tineretului şi Sportului;

i) certificat de urbanism sau autorizaţie de construire, dacă beneficiarul construcţiei este o fundaţie înfiinţată prin testament, constituită conform legii, cu scopul de a întreţine, dezvolta şi ajuta instituţii de cultură naţională, precum şi de a susţine acţiuni cu caracter umanitar, social şi cultural;

j) certificat de urbanism sau autorizaţie de construire, dacă beneficiarul construcţiei este o organizaţie care are ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unităţi specializate care asigură găzduire, îngrijire socială şi medicală, asistenţă, ocrotire, activităţi de recuperare, reabilitare şi reinserţie socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum şi pentru alte persoane aflate în dificultate, în condiţiile legii;

k) certificat de urbanism sau autorizaţie de construire, în cazul unei calamităţi naturale.

(2) Consiliile locale pot hotărî să acorde scutirea sau reducerea taxei pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor pentru:

a) lucrări de întreţinere, reparare, conservare, consolidare, restaurare, punere în valoare a monumentelor istorice astfel cum sunt definite în Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările ulterioare, datorate de proprietarii persoane fizice care realizează, integral sau parţial, aceste lucrări pe cheltuială proprie;

b) lucrări destinate păstrării integrităţii fizice şi a cadrului construit sau natural al monumentelor istorice definite în Legea nr. 422/2001, republicată, cu modificările ulterioare, finanţate de proprietarii imobilelor din zona de protecţie a monumentelor istorice, în concordanţă cu reglementările cuprinse în documentaţiile de urbanism întocmite potrivit legii;

c) lucrări executate în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcţiilor existente, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

d) lucrări executate în zone de regenerare urbană, delimitate în condiţiile Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului şi urbanismul, cu modificările şi completările ulterioare, lucrări în care se desfăşoară operaţiuni de regenerare urbană coordonate de administraţia locală, în perioada derulării operaţiunilor respective.

CAPITOLUL VI

Taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate

Art. 25. (477) - Taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate

(1) Orice persoană care beneficiază de servicii de reclamă şi publicitate în România în baza unui contract sau a unui alt fel de înţelegere încheiată cu altă persoană datorează plata taxei prevăzute în prezentul articol, cu excepţia serviciilor de reclamă şi publicitate realizate prin mijloacele de informare în masă scrise şi audiovizuale.

(2) Publicitatea realizată prin mijloace de informare în masă scrise şi audiovizuale, în sensul prezentului articol, corespunde activităţilor agenţilor de publicitate potrivit Clasificării activităţilor din economia naţională - CAEN, cu modificările ulterioare, respectiv publicitatea realizată prin ziare şi alte tipărituri, precum şi prin radio, televiziune şi internet.

(3) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumită în continuare taxa pentru servicii de reclamă şi publicitate, se plăteşte la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia persoana prestează serviciile de reclamă şi publicitate.

(4) Taxa pentru servicii de reclamă şi publicitate se calculează prin aplicarea cotei taxei respective la valoarea serviciilor de reclamă şi publicitate.

(5) Cota taxei se stabileşte de consiliul local la 1%.

(6) Valoarea serviciilor de reclamă şi publicitate cuprinde orice plată obţinută sau care urmează a fi obţinută pentru serviciile de reclamă şi publicitate, cu excepţia taxei pe valoarea adăugată.

(7) Taxa pentru servicii de reclamă şi publicitate prevăzută la alin. (1) se declară și se plătește de către prestatorul serviciului de reclamă și publicitate la bugetul local, lunar, până la data de 10 a lunii următoare celei în care a intrat în vigoare contractul de prestări de servicii de reclamă şi publicitate.

Art. 26. (478) - Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate

(1) Orice persoană care utilizează un panou, un afişaj sau o structură de afişaj pentru reclamă şi publicitate, cu excepţia celei care intră sub incidenţa art. 25, datorează plata taxei anuale prevăzute în prezentul articol către bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului, după caz, în raza căreia/căruia este amplasat panoul, afişajul sau structura de afişaj respectivă.

(2) Valoarea taxei pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate se calculează anual prin înmulţirea numărului de metri pătraţi sau a fracţiunii de metru pătrat a suprafeţei afişajului pentru reclamă sau publicitate cu suma stabilită de consiliul local, astfel:

a) în cazul unui afişaj situat în locul în care persoana derulează o activitate economică, suma stabilită este de 47 lei.

b) în cazul oricărui altui panou, afişaj sau oricărei altei structuri de afişaj pentru reclamă şi publicitate, suma stabilită este de 31 lei.

(3) Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate se recalculează pentru a reflecta numărul de luni sau fracţiunea din lună dintr-un an calendaristic în care se afişează în scop de reclamă şi publicitate.

(4) Taxa pentru afişajul în scop de reclamă şi publicitate se plăteşte anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie şi 30 septembrie inclusiv. Taxa pentru afişajul în scop de reclamă şi publicitate, datorată aceluiaşi buget local de către contribuabili, persoane fizice şi juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plăteşte integral până la primul termen de plată.

(5) Persoanele care datorează taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate sunt obligate să depună o declaraţie la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale în termen de 30 de zile de la data amplasării structurii de afişaj.

Art. 27. (479) - Scutiri

(1) Taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate şi taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate nu se aplică instituţiilor publice, cu excepţia cazurilor când acestea fac reclamă unor activităţi economice.

(2) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumită în continuare taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate, nu se aplică unei persoane care închiriază panoul, afişajul sau structura de afişaj unei alte persoane, în acest caz taxa prevăzută la art. 25 fiind plătită de această ultimă persoană.

(3) Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate nu se datorează pentru afişele, panourile sau alte mijloace de reclamă şi publicitate amplasate în interiorul clădirilor.

(4) Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate nu se aplică pentru panourile de identificare a instalaţiilor energetice, marcaje de avertizare sau marcaje de circulaţie, precum şi alte informaţii de utilitate publică şi educaţionale.

(5) Nu se datorează taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate pentru afişajul efectuat pe mijloacele de transport care nu sunt destinate, prin construcţia lor, realizării de reclamă şi publicitate.

CAPITOLUL VII
Impozitul pe spectacole

Art. 28. (480) - Reguli generale

(1) Orice persoană care organizează o manifestare artistică, o competiţie sportivă sau altă activitate distractivă în România are obligaţia de a plăti impozitul prevăzut în prezentul capitol, denumit în continuare impozitul pe spectacole.

(2) Impozitul pe spectacole se plăteşte la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia are loc manifestarea artistică, competiţia sportivă sau altă activitate distractivă.

Art. 29. (481) - Calculul impozitului

(1) Impozitul pe spectacole se calculează prin aplicarea cotei de impozit la suma încasată din vânzarea biletelor de intrare şi a abonamentelor, exclusiv taxa pe valoarea adăugată

(2) Consiliul local stabileste cota de impozit după cum urmează:

a) 2%, în cazul unui spectacol de teatru, de exemplu o piesă de teatru, balet, operă, operetă, concert filarmonic sau altă manifestare muzicală, prezentarea unui film la cinematograf, un spectacol de circ sau orice competiţie sportivă internă sau internaţională;

a) 5% în cazul oricărei altei manifestări artistice decât cele enumerate la lit. a).

(3) Suma primită din vânzarea biletelor de intrare sau a abonamentelor nu cuprinde sumele plătite de organizatorul spectacolului în scopuri caritabile, conform contractului scris intrat în vigoare înaintea vânzării biletelor de intrare sau a abonamentelor.

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligaţia de:

a) a înregistra biletele de intrare şi/sau abonamentele la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale care îşi exercită autoritatea asupra locului unde are loc spectacolul;

b) a anunţa tarifele pentru spectacol în locul unde este programat să aibă loc spectacolul, precum şi în orice alt loc în care se vând bilete de intrare şi/sau abonamente;

c) a preciza tarifele pe biletele de intrare şi/sau abonamente şi de a nu încasa sume care depăşesc tarifele precizate pe biletele de intrare şi/sau abonamente;

d) a emite un bilet de intrare şi/sau abonament pentru toate sumele primite de la spectatori;

e) a asigura, la cererea compartimentului de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale, documentele justificative privind calculul şi plata impozitului pe spectacole;

f) a se conforma oricăror altor cerinţe privind tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidenţa şi inventarul biletelor de intrare şi a abonamentelor, care sunt precizate în normele elaborate în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Dezvoltării Regionale şi Administraţiei Publice, contrasemnate de Ministerul Culturii şi Ministerul Tineretului şi Sportului.

Art. 30. (482) - Scutiri

Spectacolele organizate în scopuri umanitare sunt scutite de la plata impozitului pe spectacole.

Art. 31. (483) - Plata impozitului

(1) Impozitul pe spectacole se plăteşte lunar până la data de 10, inclusiv, a lunii următoare celei în care a avut loc spectacolul.

(2) Orice persoană care datorează impozitul pe spectacole are obligaţia de a depune o declaraţie la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plată a impozitului pe spectacole. Formatul declaraţiei se precizează în normele elaborate în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Dezvoltării Regionale şi Administraţiei Publice.

(3) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole răspund pentru calculul corect al impozitului, depunerea la timp a declaraţiei şi plata la timp a impozitului.

CAPITOLUL VIII
ALTE TAXE LOCALE

Art. 32 Se stabilesc următoarele taxe:

1.	Taxa PSI	15 lei/gospodărie
2.	Eliberare Carnet de comercializare	25 lei
3.	Eliberarea Atestat de producător	80 lei/an
4.	Închirierea Căminului Cultural pentru nunţi şi botezuri:	Anexa nr.2
5.	Inchiriere mese /buc.	3,50 lei/zi
6.	Inchiriere bănci/buc	1,50 lei/zi
7.	Închiriere tractor	150 lei/oră
8.	Închiriere vidanjă	50 lei/oră
9.	Închiriere remorcă	50 lei/oră

* NOTĂ. Achitarea contravalorii consumului de curent electric se achită de către organizator la casieria Primăriei.

Taxele pentru executare de copii xerox pe aparatele proprii din dotarea Primăriei se stabilesc după cum urmează:

- A4 – faţă 0,50 lei
- A4 – faţă + verso 1,00 lei

Taxe de transport pentru tractoare, remorci si alte utilaje autopropulsate inregistrate pe Comuna Terebești este de 100 lei/an.

TAXELE PENTRU INCHIRIEREA CAMINELOR CULTURALE
DIN COMUNA TEREBESTI

Nr. crt.	Denumire eveniment	Taxa/inchiriere	Garantie
	Terebești		
1.	Nunti	600 lei	500 lei
2.	Botezuri, chefuri	250 lei	400 lei
3.	Sedinte, spectacole evenimente	150 lei	200 lei
4.	Pomeni	50 lei	100 lei
5.	Taxa încălzire cămin	200 lei	-
	Gelu		
1.	Nunti	600 lei	500 lei
2.	Botezuri, chefuri	250 lei	400 lei
3.	Sedinte, spectacole evenimente	150 lei	200 lei
4.	Pomeni	50 lei	100 lei
5.	Taxa încălzire cămin	200 lei	
	Piscari		
1.	Nunti	600 lei	500 lei
2.	Botezuri, chefuri	250 lei	400 lei
3.	Sedinte, spectacole evenimente	150 lei	200 lei
4.	Pomeni	50 lei	100 lei
5.	Taxa încălzire cămin	200 lei	-

CAPITOLUL IX
Alte dispoziţii comune

Art. 33. (489^1) – Stabilirea scutirilor și/sau reducerilor de la plata impozitelor și taxelor locale la nivelul consiliului local

(1) Consiliul local poate hotărî să acorde scutirea sau reducerea de la plata impozitelor și taxelor locale pe bază de analize cost-beneficiu, pentru o perioadă determinată de timp, de cel mult 2 ani fiscali, în funcție de anumite criterii predefinite prin hotărârea adoptată cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de expirarea exercițiului bugetar, pentru anul fiscal următor. În cadrul acestei perioade se efectuează evaluări intermediare din perspectiva atingerii scopului urmărit la momentul la care a fost luată hotărârea de acordare și în funcție de constatări se decide prin hotărâre, după caz, menținerea pentru restul perioadei rămase sau stoparea acordării pe viitor.

(2) Criteriile prevăzute la alin. (1) se stabilesc de către autoritatea deliberativă a administrației publice locale prin hotărâre a consiliului local.

(3) Cuantumul total al scutirilor și/sau reducerilor ce se acordă prin hotărâre a consiliului local este de cel mult 5% din totalul veniturilor din impozitele și taxele locale încasate până în ziua anterioară adoptării hotărârii din anul fiscal precedent celui în care se acordă scutirea.

Art. 34. (490) - Controlul şi colectarea impozitelor şi taxelor locale

Autorităţile administraţiei publice locale şi organele speciale ale acestora, după caz, sunt responsabile pentru stabilirea, controlul şi colectarea impozitelor şi taxelor locale, precum şi a amenzilor şi penalizărilor aferente.

Art. 35. (491) - Indexarea impozitelor şi taxelor locale

(1) În anul fiscal 2026, pentru impozitele și taxele locale care constau într-o anumită sumă în lei sau care sunt stabilite pe baza unei anumite sume în lei, se aplică nivelurile prevăzute în mod distinct pentru fiecare impozit/taxă în parte, în cadrul prezentului titlu.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), sumele prevăzute în tabelele prevăzute la art. 470 alin. (5) și (6) se indexează anual în funcție de rata de schimb a monedei euro în vigoare în prima zi lucrătoare a lunii octombrie a fiecărui an și publicată în Jurnalul Uniunii Europene și de nivelurile minime prevăzute în Directiva 1999/62/CE de aplicare la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri. Cursul de schimb a monedei euro și nivelurile minime, exprimate în euro, prevăzute în Directiva 1999/62/CE de aplicare la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri se comunică pe site-urile oficiale ale Ministerului Finanțelor și Ministerului Dezvoltării Lucrărilor Publice și Administrației.

(3) Sumele indexate conform alin. (2) se aprobă prin hotărâre a consiliului local și se aplică în anul fiscal următor.

Initiator,
Primar,
Mariana Avorniciti

AVIZAT DE LEGALITATE
Secretar general,
Cristina POP